

alt Hensyn til Partier at overveie et vigtigt Fædrelandsanliggende (Hør!); jeg vilde ønske, og troer med Rette at kunne fordre det efter min Stilling til vor Udvikling, at man vil være overbevist om, at dette vigtige Anliggende ligger mig alvorligt paa Sinde, og at jeg, uden alt Hensyn til hvad der maatte behage enten den ene eller den anden Side af Salen, kun søger at finde, hvad der efter min Mening er det Rette. Man har bemærket: Ja, men ved Valgbarhed deler man ogsaa i Stænder. Det er ganske rigtigt, ogsaa ved at sætte Valgbarheds-census indføres der Classer, ogsaa det kan give Anledning til Deling. Jeg for mit Vedkommende tilstaaer, at jeg ikke troer, der er nogen stor Nødvendighed for at søge Betyggelse igennem Valgbarheds-census; jeg tilstaaer, at, da der ikke er forbundet nogen Løn med Udførelsen af de communale Arbejder — og jeg håaber, at det aldrig maa blive anderledes —, saa troer jeg, at den Dpoffrelse, som dette Hverv medfører, allerede medfører en Census, der efter min Mening er betryggende (Hør!). Jeg troer, at de Herrer, der kjende Forholdet, ville indrømme, at det omtrent medtager en halv Snees Dages Arbejde at være Medlem af et Sogneforstanderskab (Stemme: Meget mere!). Ja, jeg tager kun det Mindste. Der er ikke mange Huusmand, der ville være tilbøielige til at give i det Mindste 10 Arbejdsdage af 300; det bliver en stor Dpoffrelse, og der ligger en Census deri (Ja! Ja!). Jeg troer ikke, at Mange ville være tilbøielige til at reise til Amtsraadet, maaskee 40 til 100 Mil om Aaret, og det troer jeg mange Amtsraadsmedlemmer maae gjøre. Der er ikke mange Huusmand, der ville reise saa mange Mil om Aaret, for at have den Ære at sidde i Amtsraadet (Hør!), og ogsaa deri ligger der en Census. Jeg siger altsaa, det er min personlige Overbeviisning, at det ikke er nødvendigt at have en saadan Valgbarheds-census; naar der er Diatløshed, som her er Tilfældet, saa er det usfordent, men jeg tilstaaer, at Hensynet til den almindelige Mening, Hensynet til en Frygt for, at de Classer, der kun besidde Lidet, skulde faae en altfor stor Indflydelse, gjør, at jeg hælder til den Mening,

at man, saaledes som Forholdene i det Hele taget nu ere, maatte søge Det, der fra saamange Sider, og vistnok ogsaa fra Ministeriets, ønskes, igennem Bestemmelser angaaende Valgbarhed, og derfor vil jeg i den Henseende være beredvillig til saameget som muligt at komme Ministeriet imøde. Men desværre ere vi her paa to aldeles forffjellige Veie. Det er blevet bemærket — Tankegangen er bleven brudt for mig —, at man ogsaa ved Valgbarheds-census skulde ville danne tvende Stænder (En Stemme: Det er urigtigt!), men Sagen er, at det er to Stænder, som man paa samme Tid alvorligt knytter sammen; de Valgbare knytter man til Valgerne. Det kan ikke nytte at være valgbar; det er i alt Fald en meget lille Fornøielse, naar man ikke bliver valgt. Alle de, som skulle vælges, ere knyttede til Valgerne; de maae altid lægge Mærke til, hvorledes Valgerne tænke, hvorledes deres Mening er, og Valgerne paa den anden Side ere knyttede til de Valgbare, det kan ikke nytte Valgerne, hvorledes de end vende eller dreie sig; thi de maae vælge imellem de Valgbare. Der er altsaa rigtignok Stænder, men det er Stænder, der ved hele Maffineriet ere knyttede nøie til hinanden, som ikke kunne glide sig løs, men som maae virke i Fællesskab; see, det er Forffjellen. Ved derimod at inndeile Valgerne i Classer, deler man dem i stridende Parter; man stiller dem op som forffjellige Afdelinger af en Hær, der muligviis kunde kæmpe sammen — det nægter jeg ikke, det kan see —, men som dog muligviis ogsaa paa det Stærkeste ville kæmpe imod hinanden. Det kan heller ikke benægtes, og navnlig vil den særdeles anffuelige og livlige Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (F. A. Hansen) fremstillede os denne Kamp imellem den ene Femtedeel og de fire Femtebele, have gjort dette saa indlysende for Forsamlingen, at det ikke er nødvendigt for mig at opholde mig meget derved. Han har sagt: men nu have Huusmandene jo ikke Ret til at vælge til Communen, og desuagtet see vi dog, at det ikke har nogen Indflydelse med Hensyn til Valgene til Folkeetinget. Han veraabte sig paa et Vidnesbyrd, som altid er særdeles agtværdigt, og det er